

Det er vigtigt at fastholde, da der i de seneste dage har været en drøftelse af, om man har været grundigt orienteret i nævnet, og på Socialdemokratiets vegne kan jeg sige, at dette er for smålig politik.

Jeg vil også gerne på Socialdemokratiets vegne sige, at det er vigtigt at fastholde presset på Milosevic. Vi ser det som det allervigtigste signal at medvirke til, at der fastholdes et politisk, et militært pres på Milosevic, sådan at vi kan få det til at føre til en løsning og også en varig politisk løsning.

For det andet er det også vigtigt for Socialdemokratiet, at der sideløbende lægges pres på Milosevic for at få udarbejdet en fredsplan og -løsning, som er i nøje overensstemmelse med de forslag, der er udarbejdet af kontaktgruppen og i øvrigt med tilslutning af det internationale samfund, og også med de bestræbelser, som udfolder sig netop i disse timer, hvor denne debat kører.

Grunden til, at det skal være så håndfaste aftaler, der skal indgås, er jo en grundlæggende mistillid. Der har været vanskeligheder med at få aftaler overholdt gennem ganske mange år efterhånden, og det gør, at det internationale samfund må understrege behovet for at få håndfaste aftaler.

Specielt er det også vort ønske at sikre den kosovoalbanske befolkning en tilbagevenden og ikke bare adgang til at vende tilbage, men med den grundlæggende sikkerhed, der kan få befolkningen til at føle sig trygge ved den tilbagevenden, der skal finde sted, og som vi arbejder på at etablere mulighederne for.

Vi hilser velkommen, at både Rusland, Kofi Annan og Gerhard Schröder, alle med det ansvar, de bærer, prøver at etablere en dialogmulighed og etablere muligheder for at få en afslutning på denne militære intervention.

Jeg vil gerne understrege, at Socialdemokratiet i modsætning til hr. Søren Søndergaard vil fastslå, at Danmark ikke er i krig, men at Danmark deltager i en militær intervention. Det giver en ganske anderledes politisk ramme og ganske anderledes juridiske aspekter af hele denne her aktion, som vi gerne vil være med til at understrege.

I vores krav om sikkerhed for tilbagevenden ligger vi helt på linje med det, der også ligger i udkastet fra Rambouilletmøderne: For det første sikres stop for militære aktiviteter på begge sider. For det andet skal alle typer af styrker, både militære, politimæssige og paramilitære

private hærenheder, der sættes ind, ud af Kosovoområdet for netop at give befolkningen den sikkerhed, som vi understreger.

Derudover må der være en militær, international tilstedeværelse, og derudover må der også garanteres tilstedeværelse af hjælpeorganisationerne, FN's forskellige hjælpeorganisationer. Det, der er vigtigst for os, er generelt at betrygge en tilbagevenden for den kosovoalbanske befolkning.

Endelig vil jeg nævne, at det, der for os er vigtigt, er, at der ligger en politisk rammeaftale for Kosovo om et udstrakt autonomi eller selvstyre, som det også er understreget både i FN's Sikkerhedsråds beslutning og i Rambouilletaftalen. I alle de drøftelser, der har været, har det været udgangspunktet at finde en sådan form.

Det, som vi derudover følger meget nøje, er selvfølgelig hele sikkerhedssituationen i regionen. Den må følges, den må bakkes op, så vi ikke, hvad skal jeg sige, bliver underlagt en situation, hvor det lykkes for Milosevic at destabilisere nabolandene. Albanien, Makedonien og Montenegro kan jo netop trues på grund af deres skrøbelighed, selv af de mange hundredetusind mennesker, som er sat ud fra deres huse og landsbyer og fordrevet eller deporteret eller er på flugt.

Det er dette faktum, som vi hele tiden har forholdt os til, og det er ikke noget, som hr. Søren Søndergaard eller Milosevic' propagandaapparat påstår, der pludseligt er opstået med NATO's militære intervention. Det er noget, vi har set på scenen over en årrække. Derfor er NATO's præcisionsbombninger og militære og strategiske mål noget, vi deler.

Bomber kan ganske rigtigt ikke i sig selv skabe løsningen, men er, som jeg også sagde i motiveringen for forespørgslen, altid det sidste kort, der må trækkes op, over for et militært eller politisk diktatur som det, vi er vidende til her folder sig ud.

Vi følger nøje EU's overvejelser om også at deltage i at finde en samlet løsning for Balkan. Også efter at denne militære intervention har taget en slutning, skal den regionale strategi følges af meget seriøse EU-overvejelser.

Vi understreger behovet for, at det er vigtigt, at Rusland medtænkes på alle trin og på alle leder indgår i løsningsmodellerne, sådan at vi ikke skaber fjendebilleder som dem, hr. Søren Søndergaard så lifligt bærer ved til.

For os er den folkelige og spontane reaktion fra danskerne noget, vi er ganske imponeret af